

לתגובות והערות: שגי'א 054-6868199

זמני ת"א:

פְּנִימַת הַשָּׁבֶת: 16:34

יְצִיאַת הַשָּׁבֶת: 17:35

ר"ת: 18:08

לקבלת העלון במייל-

שלחו הודעה ל:

sagif_@walla.co.il

בס"ד עלון מס' 383 11.1.2019 - ה' שבט תשע"ט

וְהוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְיִבְרָא בָּנִי

פְּרִשֶׁת - בַּא

אין כמו בבית - הרב אפרים שרבני שליט"א (מחנה אפרים)

כשניגשו כמה יועצי נישואין אל הגאון ר' שלמה זלמן אורבאך זצ"ל ושאלו אותו היאך הם צריכים לגשת למוקצוע הזה שקוראים לו שלום בית, הוא ענה להם, ניגשים לתחום הזה כמו שניגשים לחלל שבת על פיקוח נפש, כי שלום בית זה דיני נפשות, אם זה ח"ו לא צולח, אם השידוך הזה ח"ו לא עולה יפה הוא יגרור סבל להרבה אנשים, יש הרבה אנשים שהוא יקח להם את הטעם בחיים, הבעל, האישה, הילדים, ההורים שלו, ההורים שלה. אם לא יהיה שם שלום כל הרשימה הזאת הולכת לסבול, לכן תזכרו! אם עזרתם לזוג הזה הרבה אנשים יחזרו לחיות בזכותכם, אם הצלחתם לעשות להם שלום, דעו לכם, זה כמו לצאת מחדר ניתוח בשלום.

יהודים יקרים, כמה אנחנו צריכים להשקיע במקצוע הזה שקוראים לו שלום בית, לכל יש לנו זמן רק לא לבית שלנו. אם רק היינו מבינים כמה היהדות השקיעה בזה, מהרגע הראשון שהיהודי יוצא לאוויר העולם, כבר בברית המילה מברכים אותו: 'כשם שנכנס לברית, כך ייכנס לתורה, למצוות, לחופה ולמעשים טובים'."

וכבר שאלו החכמים, מדוע הברכה של 'מעשים טובים' נמצאת ברשימה רק אחרי החופה? וכי אין מעשים טובים קודם החופה? עונים רבותינו, דע לך, עיקר המעשים הטובים של האדם נבחנים רק לאחר שנכנס לחופה, לדעת אם אתה 'בן אדם', אם יש לך לב, סובלנות ואכפתיות, את זה אפשר לדעת רק אחרי החתונה.

כשהיית רווק ברוך השם היית נחמד, עכשיו כשיש זמנים שאתה לא יכול לעשות שבת בסביבה הטבעית שלך, אלא אצל ההורים שלה ולפעמים צריך ללכת לבית ואי אפשר ללכת לחברים, שם רוצים לדעת אותך, כמה סובלנות פיתחת, כמה לב יש לך, זו הברכה לכל ילד בברית, יה"ר שתזכה להיות בעל מעשים טובים גם אחרי החתונה שלך, זו הברכה שיש לנו לברך אותך, שתישאר 'טוב' גם אחרי החופה.

יסוד של שלום בית היא שימת לב תמידית, לשים לב, להתעניין בה, להתעניין בבית, להיות חלק, כמו שהסביר החזון איש: "כי טבע האישה להתענג על חינה בעיניו ואליו עיניה נשואות" – תדע לך בעל יקר, אשתך רוצה רק את חוות הדעת שלך (וגם אם זה לא נראה, דע לך שבתוך תוכה יש לה רק כתובת אחת), רק את תשומת הלב שלך היא מבקשת.

ומספרים על בחור משיבת 'קול תורה' שהתארס. והמנהג הוא, שהבעל קונה לארוסתו שעון. אמר האבא של הכלה לחתן העתידי שהתחבב עליו מאוד: "תראה, זה יהיה לך קצת מסובך למצוא שעון יפה ומכובד כמו שהיא רוצה. אני סוחר בדברים האלו אני כבר אביא לה את השעון שהיא רוצה". הבחור כמובן שמח מאוד והעריך את נדבות הלב הגדולה של חמיו לעתיד.

כשסיפרו את המעשה הזה לראש הישיבה הגאון ר' שלמה זלמן אוירבאך זצ"ל, הוא ביקש שיקראו לחתן. כשנכנס החתן, אמר לו הרב: "מה שחמ"ך לעתיד הציע לך זו הצעה יפה ומפתה, אך אם אתה רוצה להקשיב לי, תדע שכשהכלה תפגוש את החברות שלה והיא לא תוכל להראות להן את השעון שקנה לה בעלה, היא תרגיש צביטה, כי לא את השעון היא רוצה להראות כמו את הבעל שעומד מאחורי השעון". לא צריך לארגן לאשה יום הולדת כדי שהיא תדע שיש לה בעל, אשה מוצאת קורת רוח מבעלה בדברים הקטנים ביותר.

וכמו שמסופר על הרב אוירבך בעצמו שבאחד הימים שאלו אותו שאלה בהלכה על מקלף של גזר חדשני האם מותר להשתמש בו בשבת. באותו היום הוא ישב לדון בהלכה, אך בערב הוא כבר היה בחנות לקנות לאשתו את המקלף. הוא אמר שזה יקל מעליה קצת. זה בעל, הוא לומד הלכה והראש שלו עם אשתו במטבח. אדם במקלף של גזר, בכמה שקלים, יכול להנחיל שלום בבית וכל כך הרבה יש שמבזבזים אין ספור כספים, אך את השלום אין הם משיגים. כי זה לא המקלף ולא הכסף, היא רוצה לדעת שאתה שם איתה, שגם כשאתה בעבודה, או בכולל, הראש שלך בגברת שנמצאת שם בבית. שלום בית לא צריך צעדים גדולים, שלום בית עומד על הדברים הקטנים, הפעוטים, שנראים שוליים, שם הוא נמצא.

על מרן פאר הדור, רבינו עובדיה יוסף זצ"ל סיפרו, שכשהיה אוכל היה שר שירי שבת. וכששאלה אותו אשתו: "למה אתה שר שירי שבת, לא שבת היום?". הוא השיב לה: "האוכל שלך כל כך טעים שאני מרגיש כאילו שבת היום". כמה הם ידעו שלום בית, כמה הם הכירו טבעים של אשה, הם השכילו שבעבור כמה מילים קטנות יהיה לה כוח לעמוד עוד שבוע במטבח ולחתל את הילדים, כי היא רק רוצה לדעת שיש לה בעל ש'משקיף', שהוא 'פה', שהוא תמיד איתה.

"נִצֵּר תֵּאֲנֶה יֹאכֵל פְּרִיָּה" – היה אומר המשגיח בישיבת סלונים, שהפסוק הזה מדבר על אשתו של האדם – אתה תשמור עליה, אתה תדאג לה, אתה גם תאכל מהפירות. אין לך נחת רוח יותר מבעל שיש לו נחת מאשתו, שיש לו בבית אשה שמחה, אשה עם מאור פנים, אשה שדואגת, אנשים ימכרו הכל כדי לקבל בית כזה, "נִצֵּר תֵּאֲנֶה יֹאכֵל פְּרִיָּה".

יש גם בעלים שלא יודעים לדבר, לתקשר, וחבל שדווקא במקומות שלא צריך לחסוד הוא חוסך והוא לא יודע כמה החוסר תקשורת הזה עולה לו, הוא לא מבין שיכול להיות שכל השלום בקן שלו תלוי במילים שלו, כמה זה נוגע באווירה בבית, כמה זה משפיע על הכל.

מסופר על הרב ר' רפאל לוי זצ"ל, בנו של הצדיק ר' אריה לוי, שהגיעו אצלו לבית הדין בעל ואשה שגמרו בדעתם להתגרש. הרב שמע את טענות הבעל והאשה והבחין בחכמות הגדולה ורגישותו לבריות, שחוסר התקשורת ביניהם הוא המעכב את שלום הבית. זוג שלא למדו לדבר, זוג שמרגישים שאין להם כתף תומכת. הרב קבע להם דיון לשם נתינת גט לחודש הבא וקרא את הבעל אצלו.

אמר הרב לבעל: "בבקשה תקשיב לי, אני שנים משמש בתור דיין ויש לי סגולה נפלאה לשלום בית". אמר הבעל לרב: "מחילה מהרב, אך אני כבר את כל הסגולות ניסיתי". השיב הרב: "את שלי לא ניסית. אתה תוסיף לה שם, ברגע שתוסיף לה שם תוך חודש ימים השם שלה יתפס והמזל שלכם יעלה. אך דע לך, כדי לגרום שהשם יתפס כמות שצריך, אתה תצטרך לקרוא בשמה כמה שיותר, 'שרה חנה בוקר טוב', 'שרה חנה צהריים טובים', 'שרה חנה איך היה היום שלך', כמה שיותר תזכיר את שמה, השם שלה החדש יתפס והמזל שלכם יעלה, בדוק ומנוסה".

הבעל הסכים: "מה שהרב יגיד". נישק את ידו של הרב וחזר הבעל לביתו. לאחר חודש הוא חזר לבית הדין יחד עם אשתו בצירוף זר פרחים: "הרב תודה רבה, אתה לא יודע לאיזה בית חזרתי, אנחנו זוג אחר, יש כימיה, היא פתאום מתקשרת, פעם השיחה הייתה נגמרת לאחר כמה רגעים היום השיחה 'חיה'. כבוד הרב, אני רוצה להגיד לך, מהיום שנוסף לה השם הזה יש לי אשה חדשה בבית, חבל שלפני עשרים שנה לא החלפתי לה את השם!".

אני באמת רוצה לבקש מהרבה זוגות, שבמקום לזרוק כספים על יועצי נישואין למיניהם, תזרקו מילים, תדברו, וכמו שכותב החזון איש: "שיאמר לה לאן הוא הולך וכשיחזור ישוח עמה איפה היה ומה עשה". ומספרים על הרב יהודה אשלג, מחבר 'בעל הסולם' על הזוהר, שקודם פטירתו קרא לאשתו ואמר לה: "אני מעולם לא יצאתי מהבית בלי לומר לך לאן אני הולך גם עכשיו אני רוצה לומר לך שאני צריך ללכת". רק שנדע באמת במה להשקיע והיכן למסור את רוב המרץ והכוח. ויה"ד שישכין הקב"ה שלום אמיתי בכל בתי בית ישראל, אכי"ר!

רק עוד מילה אחת. אני הבחנתי בכמה פעמים שמסרתי שיעורים בשלום בית, שהשיעור בס"ד פעל את פעולתו והבעל הפנים ועשה חושבים עם עצמו, אך דא עקא, לצערי פעמים שבצד השני השיעור פעל פעולה הפוכה, שהאישה כביכול הרשתה לעצמה להכות על קודקודו של הבעל. גם מהשיחה הזו חששתי שלא אבוא לתקן ואמצא את עצמי מקלקל, לכן יש לה, לעקרת הבית, לידע שלכל מטבע יש שני צדדים ואני התעסקתי רק עם הצד האחד ותמיד יהיו לנגד עיני דברי חז"ל: "אין לך אישה כשירה בנשים אלא אישה שעושה רצון בעלה". האישה הכי כשירה בעולם, זו אישה שהיא טובה לבעלה. אשריכם ישראל! שבת שלום עם ישראל! אפרים שרבני.

וַיֹּאמֶר לוֹ פְּרָעָה לְךָ מַעְלֵי (י,כח)

פעם אחת ישב הרה"ק ר' דוד מלעלוב זיע"א (יום השנה לפטירתו ב' בשבט) ולמד עם תלמידו ר' יצחק מווארקא זיע"א, היה זה באחד מלילות החורף ובחושך שרר קור עז. לפתע דפק על הדלת גוי ערל וביקש שיכניסוהו כי הוא קופא מקור, הוא נכנס לחדר החמים והם המשיכו ללמוד. לאחר כמה דקות הוא ביקש לצאת ולא עבר זמן מועט והוא ביקש שוב להיכנס וכך נשנה הדבר מספר פעמים. הדבר היה תמוה בעיני ר' יצחק והוא שאל את רבו לפשר העניין המוזר. אמר לו ר' דוד היות ואנו מדברים דברים שבקדושה שורה עמנו השכינה הקדושה, והגוי בהיותו טמא לא יכול לסבול את הקדושה הזו ולכן הוא מוכן לצאת לקור המקפיא למרות שהדבר עולה בנפשו וכשהוא לא יכול לסבול את הקור הוא מבקש לחזור ולהיכנס.

מה זה בטחון בה' (אפריון שלמה' גיליון 201)

פעם אחת הגיע איזה יהודי לבכות לרב, פלוני פתח חנות מול החנות שלו, ומקפח את פרנסתו... אמר לו הרב: "ראית פעם איך סוס שותה מים מהאגם?", "לא", ענה היהודי. אמר לו הרב: "הוא שותה ותוך כדי הוא בועט במים..." "ואתה יודע למה הוא בועט...?", המשיך הרב, "הוא רואה עוד סוס בהשתקפות מי האגם, והוא חושב שגם הסוס השני בא לשתות, ומי יודע אולי הוא יגמור לו את כל המים..." אמר לו הרב: "איזה סוס... אפילו אם יגיע עוד סוס לשתות, נראה לך שהוא יכול לגמור את כל המים?! ובכלל מה הוא הרוויח מכל הבעיטות הללו?... הדבר היחיד שהוא הרוויח זה שהוא הצליח ללכלך את המים..."

פעם היה בבני ברק רק בית דפוס אחד בבעלות יהודי ששמו ר' שלמה כהן. יום אחד נפתח ממש מעבר לכביש, בית דפוס מתחרה... ר' שלמה כהן ראה כך, אז הוא ניגש לדפוס המתחרה ודפק לו על הדלת... בעל הבית פחד לפתוח, מי יודע מה הוא הולך לעשות לו... אחרי שהוא פתח, נכנס ר' שלמה כהן לדפוס ואמר לבעל הבית: אני רואה שיש לך מכונות בדיוק כמו שלי... תשמע לי, במכונה הזאת כדאי לך לעוד בצורה כזאת, זה יחסוך לך נייר, ובמכונה ההיא כדאי לך לעשות כך, כי אז זה יותר יעיל... וכך הוא נתן לבעל הבית טיפים איך להצליח, ועוד בטרם עזב, פנה לבעל הבית ואמר לו: יש לי הרבה תבניות של דפוס, אם יהיה חסר לך, תבוא אלי ואני אתן לך...

בבית של ר' שלמה כהן מאוד כעסו, איך אפשר לעשות דבר כזה?! לא מספיק שעצם זה שהוא פתח חנות מתחרה ממולך זו חוצפה! אז עוד ללכת ולעזור לו?! אמר להם האב: תראו, פרנסתו של אדם קצובה לו מראש השנה ועד ראש השנה, אין שום אדם בעולם שיכול לקחת לי שקל... רק מה, עד עכשיו אני הייתי צריך לעבוד 8 שעות ביום, ועכשיו כשיש מתחרה, אז בטח חצי מהלקוחות ילכו אליו ואז אני אצטרך לעבוד רק 4 שעות ביום... וכל זה מבלי שהוא יכול לקחת לי שקל! אז יוצא שכל יום יש לי 4 שעות נוספות ללמוד תורה, והכל רק בזכות היהודי הזה, אז לא מגיעה לו הכרת הטוב!...

וכשהחזון איש שמע מהסיפור הזה, הוא כתב עליו בספרו אמונה ובטחון, "זכמה אור וקדושה מוסיף בעולם... אשריו ואשרי דורו!".

זכות דברי התורה בעלון יעמדו:

בע"ה זיווג הגון: עוז בן מרים, לירון בן פנינה, אפרת בת מזל, נועה בת יעל, קרן בת רחל, עדן בת גילה.
לזרע בר קיימא: מוריה בת אורנה, מורן בת רותי, קורל בת סיגל.
לפרנסה טובה: שגיא בן מרים, מורן בת רותי, לירון בן פנינה.
לרפואה שלמה: ציפורה בת מורוור, ציפורה בת מרים, אורלי בת מלכה, אייל בן שרה, שי בן רחל, יחזקאל בן אידה, רבקה בת מסעודה, אלכס בן רימה, יצחק יעקב בן יפה, אילן בן מסעודה, יוסי בן ציפורה, יוסף בן ציפורה, עזיזה בת שוליקה, שולה בת עזיזה.

לעילוי נשמת: אביגיל בת מרים ז"ל, אהרון רפאל בן רבקה ז"ל, בנימין בן סולי ז"ל, חביב בן סולי ז"ל, בתיה בת סולי ז"ל, גבריאל בן מורוור ז"ל, מיכאל בן מורוור ז"ל, רחמים בן מורוור ז"ל, יחזקאל בן יהודית ז"ל, דבורה בת טובה ז"ל, ישראל בן חנה ז"ל, דבורה בת מרים ז"ל. ארז בן חיה ז"ל, יוסף מיכאלשוילי בן רפאל ז"ל, חנה בת שמחה ז"ל, דוד אמנו בן מזולה ז"ל, משה בן שושנה ז"ל, שרה רוסיקו מנשרוב בת תמרה ז"ל, זקלין לוי בת מסעודה ז"ל, יוסף בעדאש בן נוארה ז"ל, ירושה בת רות ז"ל, זרה ואסתר ושמחה ומכלוף בר חנינה למשפחת בן שבת ז"ל, אברהם בן חנה וזבולון הכהן ז"ל.